

їх картин. Це світ, насичений міфічно-сакральними алюзіями, динамікою настрою, нетиповим, іноді несподіваним баченням дійсності.

Закриваючи роботу круглого столу, *О.Шупта-В'язовська* підкреслила важливість проведення подібних заходів, які істотно виходять за рамки традиційної форми святкування ювілеїв видатних людей.

Б.Нечерду – як митця і як особистість – недоцільно співвідносити з будь-якими формаціями чи канонами. Він неухильно дотримувався правила збереження власного “Я” – правила, сформульованого в поемі “При світлі совісті” (1983). Цей твір належить не до ранніх, а скоріше до підсумкових, проте в ньому відбито незмінну життєву позицію Б.Нечерди: “Хто замість крапки ставить кому, / той не прогавить у путі / нагоду / бути однаковим / на людях і на самоті”. Тож не крапку, а кому поставили учасники круглого столу “Замовте за мене золоте слово” в науковій рецепції творчості поета, прозаїка, графіка, який зробив вагомий внесок у посилення української складової в одесіці. Про митця, твори якого щиро інкрустовані фольклорними й історичними образами, зокрема з безсмертного “Слова о полку Ігоревім”, кожен “зронив... Золоте слово”.

м. Одеса

Марія Цехмейструп

ЛІТЕРАТУРНІ ЗУСТРІЧІ В КАВ'ЯРНІ “КАБІНЕТ”

Сектор літературної критики, започаткований минулого року у Львівському відділенні Інституту літератури НАН України, запровадив традицію обговорення поточних літературних видань у літературній кав'ярні “Кабінет”. На відміну від щотижневих літературних зустрічей з авторами, що їх проводить у “Кабінеті” Юрій Кучерявий, новий проект не передбачає участі в обговореннях авторів книжок. Першочергове завдання – наближення до читача видань, автори яких перебувають на відстані від таких літературних посиденьок, але їхні тексти заслуговують на увагу.

Перші три засідання сектора було присвячено романові польського прозаїка Данієля Одії “Тартак” (Чернівці, “Книги – XXI”, 2008), романові Володимира Діброви “Андріївський узвіз” (“Факт”, 2-вид., 2008) і книжці зібраних оповідань та повістей Олександра Жовни “Її тіло пахло зимовими яблуками” (“Піраміда”, 2008). В обговореннях, окрім штатних представників сектора, критиків В.Неборака й І.Котика, взяли активну участь перекладач роману Одії, він же літературний критик О.Бойченко, редактор видання творів Жовни письменник В.Габор та культуролог Ю.Кучерявий.

Якщо перше засідання пройшло в одноставній стримано-оптимістичній тональності, то друге було менш жвавим, а третє взагалі чи не переросло в дискусію. Суперечливість у трактуванні творчості О.Жовни походила головним чином від публіки, серед якої знайшлися як ті, що не шкодували для письменника жодних компліментів, так і ті, що ладні були б взагалі його заборонити. Отже, “кабінетна” аудиторія міста Лева збирається не для того, щоб, умостившись у фотелях й утамовуючи спрагу, просто слухати, – вона активізується. Наступними об'єктами обговорень мають стати Збігнев Герберт і Тарас Антипович.

м. Львів

Ігор Котик

